

РЕШЕНИЕ

№ 23660

гр. София, 15.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 22.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **4089** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК, вр. с чл. 96 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на „Ф.А.Ф. Риъл Естейт 2007“ ООД [населено място] срещу Ревизионен акт № СФД23-РД-77-220/20.12.2023 година, издаден от Е. К. К.- Началник отдел“ Ревизионен контрол“ при СО и Т. М. Р.- главен инспектор по приходите-ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА24-РД28-10/15.03.2024 година на Кмет на Столична община, с който са определени задължения за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2018 година до 31.12.2022 година в общ размер на 37 185,48 лева главница и лихви.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт. Твърди се, при издаването му са допуснати съществени нарушения и нарушения на материалния закон, като при издаването му органите по приходите са приели, че декларираните стойности са такива през 2010 и неправилно са определили и взели предвид декларираната отчетна стойност, като не са взели предвид начислената амортизация, и не е определена стойността на имотите по правилата и по реда на чл.17 от ЗМДТ. Посочва се още, че неправилно са установени и задълженията за ТБО. Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендират направените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят- „Ф.А.Ф. Риъл Естейт 2007“ ООД редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от адвокат Х., редовно

упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли ревизионният акт да бъде отменен. Заявява претенция за присъждане на разноски. Съображенията относно основателността на жалбата развива и в представената по делото писмена защита.

Ответникът по жалбата- Кмет на Столична община, редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт Д., редовно упълномощена, която оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № от 01.11.2017 година на Кмет на Столична [община] К. е назначен на длъжността- Началник отдел“ Ревизионен контрол към Дирекция“ Ревизии и събиране на вземания“ при СО считано от датата на заемане на длъжността- 07.11.2017 година.

С Разпореждане от 13.11.2017 година Директор на Дирекция „ Ревизии и събиране на вземания“ при СО на основание чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК определил Е. К. К. – на длъжност- Началник отдел в Отдел“ Ревизионен контрол“ към Дирекция „ Ревизии и събиране на вземания“ да упражнява компетентността по възлагане на ревизии и проверки за установяване задълженията за местни данъци и ТБО и Такса за технически услуги съгласно ЗМДТ, посочил в случай на отсъствие на Е. К. К. функциите му да е изпълняват от В. М. П.- на длъжност- Главен инспектор в Отдел“ Ревизионен контрол“.

Със Заповед от 03.1.2020 година на Кмет на СО М. Г. М. е преназначен на длъжността- Директор на Дирекция “ Общински приходи“ считано от 01.01.2020 година.

Със Заповед от 08.01.2020 година на Кмета на СО Е. К. К. е преназначен на длъжността- Началник отдел „ Ревизии и събиране на вземания , Дирекция „ Общински приходи“ считано от 01.01.2020 година

С Разпореждане от 16.01.2020 година Директор на Дирекция „ Общински приходи“ определил Е. К. К. на длъжност- Началник отдел в Отдел „ Ревизии и събиране на вземания да упражнява компетентността по възлагане на ревизии и проверки за установяване задълженията за местни данъци и местни такси, и определил негов заместник при отсъствие – В. М. П..

Със Заповед № СОА 20- РД-09-1362/14.02.2020 година Кмет на СО определил служители от състава на СО в Дирекция „Общински приходи“ при СО, които да извършват производствата по установяването, обезпечаването, събирането и контрола на публичните общински вземания за местни данъци и местни такси по реда на ДОПК, които имат правата и задълженията на органи по приходите в производствата по чл.4,ал.3 и чл.9б от ЗМДТ.

Със Заповед от 15.09.2021 година на Кмет на СО Т. М. Р. е назначена на длъжността- Главен инспектор в Отдел“ Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция„ Общински приходи“ считано от датата на връчване на Заповедта до завръщане на титуляра И. В. И., а Заповедта е връчена на служителя на дата 16.09.2021 година .

Със Заповед от 31.03.2022 година на Кмет на Столична [община] Р. е преназначена от длъжността- Главен инспектор в Отдел „ Ревизии и събиране на вземания“ по заместване на И. В. И. на длъжност- Главен инспектор , отдел“ Ревизии и събиране

на вземания“ по заместване на И. Д. Х. считано от датата на връчване на заповедта.

Със Заповед от 21.11.2022 година на Кмет на СО Койка Д. Б. е назначена за държавен служител на длъжността- Главен инспектор в отдел „ Ревизии и събирана на вземания“ в Дирекция“ Общински приходи“ считано от 01.12.2022 година.

Със Заповед от 30.11.2022 година Т. М. Р. е преназначена от длъжността- Главен инспектор по приходите по заместване на И. Д. Х. на длъжност- Главен инспектор Отдел “ Ревизии и събиране на вземания“ по заместване на М. Б. С. / продължителен отпуск за отглеждане на дете/ считано от 01.12.2022 година.

Със Заповед за възлагане на ревизия от 24.07.2023 година Е. К. К. на длъжност- Началник отдел“ Ревизии и събиране на вземания“ възложил да бъде извършена ревизия на „ Ф.А.Ф. Риъл Естейт 2007 година“ ООД, определил състава на ревизиращия екип- Т. М. Р. на длъжност- Главен инспектор- ръководител на ревизията и Койка Д. Б. на длъжност- Главен инспектор , обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди - ДНИ- за периода 01.01.2018 година до 31.12.2022 година и ТБО за периода 01.01.2018 година-31.12.2022 година, срока, в който следва да завърши ревизията – до три месеца .

Заповедта е връчена по реда на чл.32 от ДОПК.

С Трудов договор от 22.08.2023 година Т. М. Р. е назначена на длъжността- Инспектор в Отдел“ Ревизии и събиране на вземания“, Дирекция“ Общински приходи“ със срок на изпитване в полза на работодателя 6 месеца след датата на заемане на длъжността.

С Допълнително споразумение към Трудов договор № СОА23-РД-15-3343/20.09.2023 година служителят Т. М. Р. считано от 01.10.2023 година е преназначена от длъжност- Инспектор в Отдел “Ревизии и събиране на вземания“ на длъжност- Старши инспектор в Отдел“ Ревизии и събиране на вземания“ в Дирекция „ Общински приходи“.

На 10.11.2023 година органите по приходите, включени в състава на ревизиращи екип съставили РД № СФД23-ТД-26-5865, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди ,подробно посочени в него. РД е връчен по реда на чл.32 от ДОПК на жалбоподателя на 05.12.2023 година.

На 22.12.2023 година дружеството жалбоподател депозирало писмено възражение срещу съставения РД, в което подробно изложило несъгласието си с предложението за установяване.

На 20.12.2023 година Е. К. К. на длъжност- Началник отдел, орган възложил ревизията и Т. М. Р. на длъжност- Старши инспектор и ръководител на ревизията издали обжалвания РА № СФД23-РД-77-220, с който установили задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РА е връчен на пълномощник на ревизирувания данъчен субект на 10.01.2024 година/ видно от разписката , неразделна част от РА приложена на лист 20 от Приложение № 1.

На 31.01.2024 година дружеството жалбоподател подало жалба срещу издадения РА до Кмет на Столична община, а последният с Решение № СОА24-РД-28-10/15.03.2024 година потвърдил обжалвания Ревизионен акт.

Решението е връчено на пълномощник на ревизирувания данъчен субект на 27.03.2024 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, описани в 2 броя папки приложения.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

Назначена е изслушана е неоспорена от страните съдебно-икономическа експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156, ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна, но по съображения различни от сочените в нея.

Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#). Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред по рагмунт от разпоредбата на чл.4, ла.1 от ЗМДТ. От своя страна, съгласно чл.4, ал.3 от ЗМДТ, в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители. Служителите по ал. 3 се определят със заповед на Кмета на общината. В съответствие с разпоредбата на чл.4, ал.5 от ЗМДТ, кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по [чл. 152, ал. 2](#) от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

Съгласно чл.110, ал.2 от ДОПК, ревизията е съвкупност от действия на органите по приходите, насочени към установяване на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски, а проверката е съвкупност от действия на органите по приходите относно спазването на данъчното и осигурителното законодателство. С проверка могат да се установяват определени факти и обстоятелства от значение за задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски. С проверка не се установяват задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски на проверяваното лице - аргумент от алинея трета на чл.110 от ДОПК/като в правомощията на органа е да избере един от способите за контрол по постъпило искане за прихващане или възстановяване - или ревизия или проверка.

При проверката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му - това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160, ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт е нищожен поради невръчване на първата ЗВР.

От приложенияте по делото доказателства е видно, че първата ЗВР е връчена по реда на чл.32 от ДОПК чрез прилагане към досието, но липсват доказателства органите по приходите да са спазили процедурата, регламентирана чл.32 от ДОПК за връчване

чрез прилагане към досието. [В ДОПК в частност в разпоредбата на чл.113, чл.117 и чл.120 не са конкретизирани начините на връчване на актовете, издавани в хода на ревизионното производство, но](#) следва да бъде отбелязано, че разпоредбите за връчване и за удостоверяване на връчването на съобщения, се намират в общите разпоредби на ДОПК и са приложими и за останалите производства в Кодекса-аргумент от разпоредбата на чл.33 от ДОПК-Приложимост на разпоредбите-по реда и в сроковете, посочени в тази глава, се връчват всички подлежащи на връчване актове, документи и книжа, издавани от органите по приходите и публичните изпълнители, с изключение на актовете, документите и книгата за реализиране на административнонаказателната отговорност, за които се прилага [Законът за административните нарушения и наказания](#).

Съгласно [чл. 32 ДОПК](#) връчването чрез прилагане към досието се извършва в случаите, когато лицето, неговият представител или пълномощник, член на орган на управление или служител, определен да получава съобщения или книжа не е намерен на адреса на кореспонденция, след най-малко две посещения през 7 дни. Тези обстоятелства се удостоверяват с протокол за всяко посещение на кореспонденция. Съобщението за връчване се поставя на определено за целта място в териториалната дирекция и се публикува в Интернет. Заедно с поставяне на съобщението органът по приходите изпраща и писмо с обратна разписка, както и електронно съобщение, в случай, че лицето е посочило електронен адрес. В случай, че лицето не се яви до изтичане на 14-дневния срок от поставяне на съобщението, съответния акт или документ се прилага към преписката и се смята за редовно връчен. Съгласно [чл. 32, ал. 7 ДОПК](#) датите на поставяне и сваляне на съобщението се отбелязват от органа по приходите върху самото съобщение.

В конкретния случай изискванията на [чл. 32 ДОПК](#) не са спазени/ като към описа на РД няма съставени протоколи за извършени посещения на адреса за кореспонденция на жалбоподателя за връчване на ЗВР от 24.07.203 година, като такива протоколи са съставени за връчване на ПНОМ и Уведомлението по чл.124 от ДОПК, както и за връчване на РД, но не и за връчване на ЗВР/ като такива няма и в описа, приложен в класьор №1. Липсват и доказателства съобщението по [чл. 32 ДОПК](#) за връчване да е публикувано на интернет страницата на общината и едновременно с поставянето на съобщението органът да е изпратил писмо с обратна разписка на адресата на акта - [чл. 32, ал. 4 и ал. 5 ДОПК](#).

Съгласно [чл. 112, ал. 1 от ДОПК](#) ревизионното производство се образува с издаването на заповед за възлагането на ревизия. [Чл. 113, ал. 2 от ДОПК](#) изисква заповедта за възлагане на ревизия да бъде връчена на ревизираното лице. Според [чл. 114, ал. 1 от ДОПК](#) срокът за извършване на ревизията започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане на ревизията. С връчването на заповедта за възлагане на ревизията ревизираното лице е уведомено за упражненото от приходните органи правомощие да започнат ревизия, от кои органи по приходите ще се извърши ревизията, в какъв обхват и срок ще се проведе. Невръчването на първата [ЗВР](#) на нейния адресат води до невъзможност да се определи начален и краен срок на ревизията предвид [чл. 114, ал. 1 от ДОПК](#). При невръчена първа [ЗВР](#) не е налице започнало ревизионно производство, поради което извършените процесуални действия от ревизиращите органи по приходите са в нарушение на процесуалните правила по [ДОПК](#). Невръчването на двете [ЗВР](#) е в нарушение на [чл. 113, ал. 2 и ал. 3](#)

[от ДОПК](#). Невръчването на първата [ЗВР](#), която поставя началото на конкретно ревизионно производство, представлява съществено процесуално нарушение, което обуславя извод за нищожност на РА, който е издаден в незапочнала ревизия, за която ревизираното лице не е уведомено по предвидения в [ДОПК](#) ред.

Органите по приходите не са приложили процедурата по [чл. 32 от ДОПК](#) за връчване на [ЗВР](#). След като първата [ЗВР](#) не е връчена на ревизираното лице ревизията по смисъла на закона въобще не е започнала, а тоова прави издадения РА опорочен с недостатък, който не може да бъде saniран. В този смисъл са [Решение № 2380 от 04.03.2008 г. по адм. д. № 10871/2007 г.](#), [Решение № 13712/17.11.2014 г. по адм. д. № 16463/2013 г.](#) на Върховния административен съд и редица други, и., крайният акт, с който приключва ревизията - Ревизионният акт се явява издаден извън рамките на ревизионното производство, което го опорочава до степен на неговата нищожност/[Решение № 5181 от 23.04.2021 г. на ВАС, I отделение по адм. д. № 1063/2021 г.](#) и [Решение № 4748 от 14.04.2021 г. на ВАС, I отделение по адм. д. № 13484/2020 г.](#) и посочената в мотивите му съдебна практика).

След като изначално ЗВР от 24.07.2023 година не е връчена на жалбоподателя по реда, предвиден в чл.32 от ДОПК, то и не е започнало ревизионно производство и от там издаденият РА е нищожен, непораждащ правни последици, което води до обявяването и, без да се връща преписката за извършване на нова ревизия, защото нормата на чл.160,ал.5 от ДОПК е приложима когато ревизионният акт е издаден от некомпетентни органи, но не и при нищожност поради невръчена Заповед за възлагане на ревизия – първа.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят такива, но преди да бъде определен техният размер съдът следва да обсъди направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, депозирано в последното съдебно заседание от страна на юрисконсулт Д.. Жалбоподателят е представяван от адвокат, като в представения Договор за правна защита и съдействие договорено възнаграждение е в размер на 3500 лева, платено в брой при подписване на договора и служещ за разписка.

Материалният интерес от Ревизионния акт е 37 185,48 лева и съгласно чл.7,ал.2,т. 4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения е при интерес от 25 000 лева до 100 000 лева - 2650 лева плюс 8 % за горницата над 25 000 лева и възлиза на 3624,84 лева, а договореното и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 3500 лева и не е прекомерно и не надвишава минималния размер, но дори да надвишава установения минимален размер, то **В РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав) 25 януари 2024 година** на СЕС е посочено, че „**Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочения член 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение.**

2) **Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат да договорят възнаграждение в**

размер по-нисък от минималния, определен с наредба, приета от съсловна организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет, и от друга страна, съдът няма право да присъди разноски за възнаграждение в размер по-нисък от минималния, трябва да се счита за ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на тази разпоредба. При наличието на такова ограничение не е възможно позоваване на легитимните цели, които се твърди, че посочената национална правна уредба преследва, за да не се приложи към разглежданото поведение установената в член 101, параграф 1 ДФЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики.

3) Член 101, параграф 2 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, нарушава забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба, включително когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги.

На тази плоскост в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 4750 лева- внесена държавна такса, депозит за вещи лица и адвокатско възнаграждение.

Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Вяска от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160, ал.1 ДОПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА РЕВИЗИОНЕН АКТ № СФД23-РД-77-220/20.12.2023 година, издаден от Е. К. К.- Началник отдел“ Ревизионен контрол“ при СО и Т. М. Р.- главен инспектор по приходите-ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА24-РД28-10/15.03.2024 година на Кмет на Столична община, с който са определени задължения за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2018 година до 31.12.2022 година в общ размер на 37 185,48 лева главница и лихви.

ОСЪЖДА КМЕТ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА ДА ЗАПЛАТИ НА „ Ф. А. Ф. РИЪЛ ЕСТЕЙТ 2007“ ООД ГР. С. СУМАТА ОТ 4750 ЛЕВА-РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА.

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок

от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,
вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: